

Arrest

nr. 295 183 van 6 oktober 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
Auguste Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 9 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. MANDELBLAT en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 7 juli 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 7 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 februari 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 9 februari 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 07/07/2021

Overdracht CGVS: 18/10/2021

Je werd op 9 januari 2023 van 9:23 tot 12:56 uur gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Je voogd, Gilles Tirez en je advocaat meester Oger loco meester Mandelblat waren aanwezig gedurende het volledige onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Je bent Pashtoun van etnische afkomst en soennitische moslim. Je bent geboren in april 2005. Je bent afkomstig van het dorp Mohammad Dinkhel in het district Andar in de provincie Ghazni. Je woonde daar samen met je ouders, je broer en zussen. Je volgde les aan de madrassa. Je vader werkte in een bakkerij in de stad Ghazni en wanneer hij niet naar zijn werk kon gaan verving je hem daar.

Op een dag vroeg je vader om in zijn plaats in de bakkerij te gaan werken. Je buurman N.(...), die taxichauffeur was, kwam jou 's ochtends ophalen aan de madrassa. Vier tot vijf minuten later zagen jullie drie talibs. Ze vroegen jullie om hen te helpen met het transport van enkele vaten. Jullie weigerden aanvankelijk maar de taliban dwongen jullie. De vaten, die met draden verbonden waren, werden uit een huis naar de auto gebracht. Een talib reed mee met jullie, de twee andere volgden op een motorfiets. Een kwartier later arriveerden jullie in Pirzada, vlakbij een kruispunt. Daar stapte de talib uit de auto en werden de vaten uit de auto gehaald. De taliban waarschuwden jullie dat jullie niets mochten zeggen aan anderen over deze zaak. Jullie reden dan verder naar de stad en jij ging werken. 's Avonds belde je moeder je. Ze zei dat de taliban naar jullie huis waren gekomen en ze vroeg zich af wat voor slechts jij hen aangedaan had. Je vertelde haar over de gebeurtenis van die ochtend. Je moeder zei dat N.(...) gearresteerd was en dat de taliban je vader hadden meegenomen. Ze raadde je aan naar het huis van je maternale tante in de stad Ghazni te gaan, wat je dan ook deed. De volgende ochtend contacteerde je je moeder, ze vertelde toen dat N.(...) vermoord was. De dorpsouderen hadden na de arrestatie van je vader de taliban gecontacteerd en je vader was vrijgelaten op voorwaarde dat hij jou in de toekomst zou overhandigen aan de taliban. De drie talibs waren de ochtend dat jullie hen geholpen hadden vermoord in Pirzada en de taliban verdachten jou en N.(...) daarom van spionage. Je vader vroeg aan de man van je tante en je oom om je vertrek te regelen. Na een verblijf van drie dagen bij je tante verliet je Afghanistan. Je reisde op illegale wijze via Pakistan, Iran en Turkije naar Europa. Na een reis van acht maanden kwam je aan in België op 7 juli 2021 en je deed diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming.

Na jouw vertrek kwamen de taliban naar jouw huis om jou te zoeken, ze bedreigden toen ook je familie. De families van de drie overleden talibs contacteerden herhaaldelijk je familie en dreigden ermee wraak te nemen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je vervolgd te worden door de taliban of de families van de gedode talibs. Voorts vrees je als ongelovige beschouwd te worden en vermoord te worden door de taliban omdat je veranderd bent door in Europa te wonen. Je hebt hier namelijk een Italiaanse vriendin, je brengt tijd door met Belgen, je hebt wijn gedronken, je bent enkele keren naar een kerk geweest, je draagt westerse kledij en je studeert.

Ter ondersteuning van je verzoek om internationale bescherming legde je volgende documenten neer: kopieën van de taskara's (Afghaans identiteitsdocument) van jou en je vader, een foto van de overleden N.(...), foto's van jou samen met je vriendinnetje, een klasfoto en een document van je school in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken

neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van de door jou ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat jou niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. Je bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je vervolgd te worden door de taliban of de families van de gedode talibs. Je slaagde er echter niet in deze terugkeervrees aannemelijk te maken, dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst is het geenszins aannemelijk dat de taliban jou en N.(...) het vervoer van de vaten met draden, die volgens jou geen normale vaten maar mogelijk bommen waren, toevertrouwden (CGVS, p. 11). Uit je verklaringen blijkt dat het de eerste keer was dat de taliban jou en N.(...) vroegen om iets te doen voor hen en voor zover jij weet had N.(...) geen banden met de taliban (CGVS, p. 13). Het CGVS merkt op dat het vervoer van bommen een belangrijke en delicate taak is, het is dan ook niet plausibel dat de taliban erop zouden vertrouwen dat N.(...) en jij, die toevallig op die plek passeerden en die nooit eerder samengewerkt hadden met de taliban, deze taak goed zouden uitvoeren en geen informatie zouden doorgeven aan de overheid of derden. De vaststelling dat de taliban deze taak opdroegen aan een chauffeur die een passagier, met name jou, aan het vervoeren was vermindert de geloofwaardigheid van je relaas nog verder. Een bijkomende getuige verhoogde immers nog het risico op het doorgeven van informatie. Gevraagd waarom de taliban jou en N.(...) deze belangrijke en gevaarlijke taak toevertrouwden, zei je slechts dat jullie het niet wisten, maar dat jullie niet konden weigeren (CGVS, p. 13).

Het is voorts weinig aannemelijk dat je vader jou nooit iets over zijn vasthouding door de taliban heeft verteld, zoals je beweert (CGVS, p. 12-13). Dat je niet wil horen over dat verhaal omdat je slechte herinneringen hebt aan Afghanistan is een weinig overtuigende verklaring hiervoor. Je zou via je familie immers wel gehoord hebben over de dood van N.(...), de bedreigingen na je vertrek e.d. Dat je vader enerzijds via je oom of de man van je tante je reis regelde zodat je op basis van je actuele vrees voor de taliban bescherming kon vragen, maar jou anderzijds geen verdere informatie gaf over zijn eigen vasthouding door de taliban, is weinig plausibel.

Je gebrekkige kennis over de drie gedode talibs tast de geloofwaardigheid van je asielrelaas verder aan. Je verklaarde dat ze diezelfde ochtend vermoord werden in Pirzada maar je weet niet door wie of hoe (CGVS, p. 13). Je kon verder niets vertellen over hun dood (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe je wist dat ze taliban waren zei je dat het duidelijk was, ze droegen namelijk Kalasjnikovs en hadden een motorfiets (CGVS, p. 10). Het CGVS merkt echter op dat het gebruik van een Kalasjnikov en een motorfiets in Afghanistan geenszins beperkt is tot de taliban. De namen van de drie gedode personen ben je vreemd genoeg nooit te weten gekomen, ook over hun familieleden weet je niets (CGVS, p. 10). Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd, je bent immers nog minderjarig, kan je jonge leeftijd je gebrekkige kennis niet vergoelijken. De families van de gedode talibs zouden immers jouw familie bedreigd hebben na je vertrek, er kan dan ook verwacht worden dat je familie meer te weten kwam over deze talibs en hun families en dat je familie jou deze informatie gaf, zeker gezien jullie wekelijks tot maandelijks contact hebben (CGVS, p. 5, 10).

Je verklaringen over bedreigingen na je vertrek door familieleden van de gedode talibs overtuigen voorts geenszins. Hoewel je eerder verklaard had dat er na je vertrek niets meer gebeurd was, zei je later dat de families van de drie gedode talibs elk apart bedreigingen zouden geuit hebben aan je familie, zo zouden ze een paar keer je vader of jongere broer benaderd hebben en ermee bedreigd hebben wraak te nemen en jou te vermoorden als je terugkeert (CGVS, p. 10-11, 13). Ze zouden jouw broer geslagen hebben, maar je maakte geen melding van andere vormen van repercussie ten aanzien van je familie (CGVS, p. 11). Dit is opmerkelijk, uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt immers dat bloedwraak, wat in Afghanistan voornamelijk voorkomt onder Pashtounen, extreem gewelddadig kan worden en gepaard kan gaan met moorden en dat er meestal wraak wordt genomen op de broers of andere directe mannelijke familieleden van de dader. Je gaf zelf

ook aan dat familieleden in zo'n situatie over het algemeen lastiggevalen worden wanneer de dader zelf niet kan gevonden worden (CGVS, p. 14). Dat de wraak van de drie familie beperkt was tot mondelinge dreigementen aan je familie en het slaan van je broer is dan ook weinig aannemelijk en tast de geloofwaardigheid van je asielrelaas aan. Je verklaring dat je familie een bericht had ondertekend om te zeggen dat je gedood mocht worden is niet meer dan een blote bewering die je niet staaft en kan het onaannemelijke verloop van gebeurtenissen na je vertrek niet verklaren.

Ook je verklaringen over de handelingen van de taliban na je vertrek tasten de geloofwaardigheid van je asielrelaas verder aan. Gevraagd of de taliban nog iets ondernomen hebben, antwoordde je aanvankelijk ontkennend (CGVS, p. 14). Meteen daarna zei je dat de taliban één keer je huis hebben doorzocht om te kijken of je terug was, met name na de deportatie van enkele personen van Turkije naar Afghanistan. Je voegde dan ook toe dat de taliban je familie blijven bedreigen over jou (CGVS, p. 14). Dit alles is opmerkelijk gezien je aanvankelijk gezegd had dat er na jouw vertrek niets meer gebeurd was (CGVS, p. 10). Wat er ook van zij, als de taliban het daadwerkelijk op jou gemunt hebben, is het weinig aannemelijk dat ze na je vertrek slechts één keer jullie huis doorzochten op zoek naar jou.

Je stelt voorts dat de taliban jou als ongelovige zouden beschouwen en je zouden vermoorden als ze zouden weten dat je hier verblijft, met name omdat je veranderd bent in je leven en hier op dezelfde manier als Europeanen leeft (CGVS, p. 14-17). Aanvankelijk had je in België de gewoonte je tijd door te brengen met Afghanen op Afghaanse wijze, maar sinds vorig jaar breng je je tijd door met Belgen, vooral meisjes, heb je een Italiaans vriendinnetje, intussen heb je wijn gedronken op een Afghaans feestje op school, ben je in een kerk geweest, draag je andere kledij en denk je niet meer zoals je in Afghanistan dacht. Nader bevraagd toon je echter niet aan dat deze zaken deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin blijkt er sprake te zijn van een diepgewortelde wijziging in jouw politieke en religieuze overtuigingen. Zo ging je naar de kerk met je school en met de familie van je vriendinnetje, dit kadert in de kerstperiode en voor een bezoek en houdt geen verband met je religieuze overtuiging. Gevraagd of je jezelf nog als moslim beschouwt, antwoordde je met overtuiging "zeker" (CGVS, p. 16). Je verklaarde dat je tot nu toe niet bidt in België, maar dit is louter omdat je niet veel tijd hebt door je studies en omdat je in Herbeumont niet naar een moskee kan gaan (CGVS, p. 6). Met betrekking tot seksuele relaties met meisjes voor het huwelijk, relaties met niet-moslim vrouwen en het drinken van alcohol verklaarde je dat deze zaken verboden zijn volgens de islam, maar dat het voor jou niet uitmaakt, zonder verdere motivering (CGVS, p. 16). Dat je veel tijd doorbrengt met studeren, met je vriendinnetje en Belgen en dat je contacten met Afghanen in het opvangcentrum daardoor beperkt zijn volstaat niet om aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen (CGVS, p. 16). Er dient overigens opgemerkt te worden dat het merendeel van je publieke interacties op Facebook met Afghanen zijn en dat deze in het Pashtou zijn, wat jouw verklaring over beperkte contacten met Afghanen relativeert (zie afdrukken en vertalingen van je Facebookprofiel toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts wordt je profielnaam op Facebook gevolgd door de benaming "keizer van Ghazni", wat vraagtekens oproept met betrekking tot je vermeende verwestering. Gevraagd of je ooit negatieve reacties ontving op Facebook, antwoordde je bevestigend en zei je dat je vrienden "wat doe je?" schreven (CGVS, p. 15). Een Afghaan zou "smakelijk" geschreven hebben als reactie op je profielfoto waarop jij en je vriendin te zien zijn, die overigens na je onderhoud vervangen werd door een foto waarop enkel jij te zien bent (CGVS, p. 15-16). Dergelijke reacties kunnen echter bezwaarlijk wijzen op ernstige conflicten met andere Afghanen als reactie op jouw gewijzigde gedrag. Wat betreft je kledij dient het volgende opgemerkt te worden. Je droeg tijdens je persoonlijk onderhoud een pak en een hemd en je verklaarde dat je in Afghanistan meteen vermoord zou worden als je er dezelfde kleren zou dragen, je zei ook dat iemand met een broek in jouw dorp als ongelovige zou worden beschouwd (CGVS, p. 16-17). Aangaande jouw kledingstijl, dient echter opgemerkt te worden dat een eventuele aanpassing van jouw kledingstijl aan de in jouw land van herkomst geldende normen en gewoontes niet kan beschouwd worden als een inbreuk op jouw fundamentele rechten. Hetzelfde geldt voor het drinken van wijn. Je kan geen overtuigende redenen noemen waarom je je niet meer zou kunnen aanpassen aan de gewoontes en de cultuur van het land waar je bent opgegroeid en een groot deel van je vormende jaren doorbracht – je was immers ruim 15 jaar oud bij vertrek uit Afghanistan, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen - en waar je familie hebt. Uit je verklaringen blijkt voorts dat je familie geenszins extreem conservatief is, zo gaan ze ermee akkoord dat je een relatie hebt met je vriendinnetje (CGVS, p. 16). Met betrekking tot de verklaringen van je voogd dat je snel integreerde en Frans leerde, dat je veel tijd doorbrengt met je vrienden en vriendinnetje en dat je met hem zonder taboes over allerlei zaken

spreekt (CGVS, p. 18-19) en het document van je school waarin vermeld staat dat je snel leert en dat je je goed integreert, dient opgemerkt te worden dat deze elementen op een zekere integratie wijzen maar geen objectieve aanwijzing inhouden voor jouw bewering als zou je zijn verwesterd of als dusdanig worden gepercipieerd. Uit je verklaringen blijkt niet dat je bij terugkeer naar Afghanistan in de kijker zou lopen. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Het volstaat niet om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden (zie infra).

Met betrekking tot je verklaring dat je hier studeert dient opgemerkt te worden dat je geen overtuigende reden aanhaalt waarom je in Afghanistan niet zou kunnen studeren (CGVS, p. 17). Je verklaarde immers slechts dat je eerder in Afghanistan niet naar school ging.

De door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die je voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. De kopieën van taskara's van jou en je vader hebben enkel betrekking op jullie identiteit. De foto van de overleden N.(...) heeft geen enkele bewijswaarde gezien er niet objectief vastgesteld kan worden wie de afgebeelde persoon is, in welke omstandigheden deze persoon overleed of welke band je met hem hebt. Over het geheel van Afgaanse documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat- generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afgaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afgaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief. De foto's van jou samen met je vriendin, je klasfoto en het schooldocument tonen hoogstens aan dat je in België een vriendinnetje hebt of hebt gehad en naar school gaat en dat je je in België in zekere mate integreerde, wat niet in twijfel getrokken wordt in deze beslissing.

Aldus heb je niet aannemelijk gemaakt dat je relaas en je beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Bijgevolg kan je je evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat je in geval van een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld

exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn.

Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven

volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien brengt je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt (zie supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van art. 1 van de Vluchtelingenconventie van 28/07/1951 en van art. 48/3, §2 en 48/4 en 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet houdende de toekenning van het statuut van Vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus, en miskennen van de zorgvuldigheidsplicht en van art. 62 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980."

Verzoeker licht toe als volgt:

"In onderhavige zaak heeft tegenpartij diens beslissing genomen op basis van gronden waarop verzoeker hieronder wenst te repliceren:

1. Tegenpartij acht het onaannemelijk dat de Taliban verzoeker en N.(...) de vaten hadden toevertrouwd, hoewel het volgens verzoeker waarschijnlijk om bommen ging en zij nooit eerder met de Taliban hadden samengewerkt.

Verzoeker kan niet verklaren waarom de Taliban vroegen hun hulp de vaten te transporteren. Zij hebben natuurlijk niet uitgelegd waarom zij hen benaderden.

Het was echter pas 6 uur 's ochtend en, zoals verzoeker heeft uitgelegd, was er niemand op de weg aanwezig toen de Taliban hen benaderden. Het is derhalve zeer waarschijnlijk dat zij geen andere opties hadden, aangezien zij absoluut een voertuig nodig hadden om deze vaten te vervoeren.

2. Tegenpartij acht het onaannemelijk dat verzoekers vader hem niets over zijn vasthouding door de Taliban heeft verteld.

Verzoeker was nog zeer jong toen hij Afghanistan verliet, namelijk slechts 15 jaar oud. Na zijn vertrek heeft verzoeker het contact met zijn familie verloren. Hij kon hen dus geen vragen stellen over de arrestatie van zijn vader.

Toen hij uiteindelijk weer contact met zijn familie kon opnemen, wilde zijn vader hem geen informatie geven over zijn eigen ontvoering. Hij wilde hem beschermen en wilde hem niet verder ongerust maken.

Verzoeker drong echter sterk aan en zijn vader stemde er uiteindelijk toe hem bepaalde details te vertellen. Zijn vader dronk thee toen de Taliban bij verzoekers huis verschenen.

Zij zochten verzoeker en sloegen zijn vader om informatie over zijn schuilplaats te verkrijgen.

De Taliban namen zijn vader mee naar het dorp Basane. Zij namen alles uit zijn zakken en doorzochten zijn telefoon. Zij sloegen zijn vader en braken zijn vinger. Ze kwamen hem verschillende keren vragen waar verzoeker zich schuilhield.

De eerste dag kreeg hij geen eten of drinken. Hij kon de hele nacht niet slapen. De tweede dag kreeg hij brood en water. Rond 15.00 uur werd zijn vader dankzij de tussenkomst van de dorpsouderen vrijgelaten.

3. Tegenpartij verwijt verzoeker gebrek aan kennis over de drie overleden Taliban.

Tegenpartij trekt de bedreigingen van de familieleden van de overleden Taliban in twijfel, omdat zij slechts zijn familie meermaals bedreigden en zijn broer hebben geslagen, terwijl volgens hun objectieve informatie bloedwraak extreem gewelddadig in Afghanistan is.

Verzoeker heeft sinds zijn verhoor enige informatie van zijn vader kunnen verkrijgen. Hij wenst hieraan toe te voegen dat de overleden Taliban Q.(...) O.(...), Q.(...) O.(...) R.(...) en Q.(...) B.(...) heten; de eerste twee komen uit het dorp Zarin en de laatste uit het dorp Basane.

Met betrekking tot de bedreigingen van de familieleden van de overleden Taliban, wenst verzoeker hieraan toe te voegen dat zijn vader en broer op 28.02.2023 zwaar door de Taliban werden geslagen. Zijn broers hand werd gebroken en zijn vader werd ernstig gewond. De Taliban wilden informatie over verzoeker verkrijgen en doorzochten de telefoon van zijn vader. Verzoekers broer werd ook meermaals met dood bedreigd.

Verzoeker wil hieraan toevoegen dat hij op 28.02.2023 op WhatsApp een oproep van een Afghaans nummer kreeg. Verzoeker nam de telefoon op. Het was een video-oproep en verzoeker herkende een Taliban. Helaas kon verzoeker deze Taliban niet identificeren, hij schrok erg en heeft het gesprek onmiddellijk beëindigd.

4. Tegenpartij is van mening dat verzoeker zich niet kan beroepen op de vrees dat hij enige tijd in het Westen heeft doorgebracht.

Uit het NANSEN-rapport « De beschermingsnood van Hazara's in Afghanistan » blijkt namelijk dat

[citaat <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/05/NANSEN-Profile-3-21-Hazaras-Afghanistan.pdf>]

Bovendien, volgens het EASO COI-rapport van januari 2022 « Afghanistan Country Focus»:

[citaat

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf]

Verzoeker is op 07.07.2021 in België aangekomen en heeft op dezelfde dag zijn verzoek om internationale bescherming ingediend. Hij woont dus al bijna twee jaar in België.

Bij beslissing n°278 653 van 12.10.2022 erkende RVV een jonge Afghaanse vluchteling vanwege zijn verwestering. RVV wijst in haar oordeel op factoren waarmee rekening moet worden gehouden:

[citaat voormeld arrest]

In bovengenoemde arrest staat ook:

[citaat voormeld arrest]

Verzoeker is op zeer jonge leeftijd in België aangekomen; hij was amper 16 jaar oud.

Verzoeker kwam heel jong aan, midden in de puberteit. Hij wordt dit jaar 18 jaar. Zijn jonge leeftijd werd door tegenpartij niet in twijfel getrokken.

Sinds zijn aankomst in België is hij ingeschreven in de school in Florenville. Hij spreekt zeer goed Frans: hij is ingeschreven in het 3e jaar van de middelbare school en volgt een algemeen onderwijs (PO p.2):

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2]

Hij integreerde zeer goed in zijn klas en maakte veel vrienden. Het hoofd van zijn school getuigde dat verzoeker zeer ijverig was, dat hij een zeer bereidwillige leerling was, respectvol en begaan met anderen.

Verzoeker werkt als leerling in een restaurant in het dorp Herbeumont (stuk 8). Hij helpt ook de maatschappelijke werkers wanneer zij niet kunnen communiceren met sommige Afghaanse asielzoekers en treedt op als tolk.

De verwijzende opvoeder van verzoeker verklaart dat :

[citaat stuk 9 neergelegd door de verzoeker]

Zoals hij in zijn interview verklaarde, heeft hij sinds april 2022 een Belgische vriendin die Pamela heet. Hij brengt veel tijd met haar door, evenals met de familieleden van zijn vriendin.

Verzoeker drinkt alcohol en gaat 's avonds uit met zijn vrienden. Hij ging tijdens de kerstvakantie, die hij met de familie van zijn vriendin vierde, naar de kerk. Hij vierde ook Kerstmis met de familie van zijn vriendin. Het feit dat verzoeker heeft verklaard nog een moslim te zijn, doet geen afbreuk aan (RVV n°278 653 dd. 12.10.2022). Daarenboven blijkt uit het persoonlijk onderhoud dat verzoeker de vereisten van de islam niet strikt opvolgt.

Deze gaf toe dat hij niet meer bidt.

Hij heeft ook seksuele relaties met zijn vriendin. Verzoeker heeft dus een levensstijl aangenomen die volledig onverenigbaar is met de waarden en normen van de Afghaanse samenleving.

Hij verklaarde dat hij is "veranderd", hij heeft zich had aangepast aan het Europese leven en niet langer dezelfde waarden deelt als de leden van zijn gemeenschap. Hij vermijdt te veel contact met leden van zijn gemeenschap omdat hij niet langer dezelfde waarden deelt als zij.

Indien verzoeker naar Afghanistan zou terugkeren, zou hij zijn nieuwe levenswijze en zijn hier in België verworven vrijheid moeten opgeven. Hij zou de persoon die hij sinds zijn aankomst in Europa is geworden, moeten "verbergen", anders zou hij vervolgd worden. Het feit echter verborgen te moeten leven en niet zichzelf te kunnen zijn, is al een vervolging.

Verzoeker heeft zich echter niet alleen een "westerse levenswijze" eigen gemaakt, maar hij heeft zich ook de fundamentele westerse maatschappelijk normen en waarden geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit.

Hij is niet meer de persoon die hij was toen hij aankwam, hij gedraagt zich zoals Belgen van zijn leeftijd: hij drinkt alcohol, hij heeft seksuele relaties, hij heeft een relatie met een vrouw buiten het huwelijk, hij gaat uit op feestjes, ... gedragingen die in Afghanistan volledig verboden zijn.

Als hij terugkeert loopt hij het risico als "verwesterd" te worden beschouwd en niet aan de praktijken die in Afghanistan door de Taliban worden toegepast te voldoen, en loopt het risico te worden ontvoerd, gemarteld en zelfs gedood. Verzoeker maakt dus deel uit van een groep die het doelwit is van de Taliban vanwege het feit dat hij lange tijd in Europa heeft gewoond.

5. Tegenpartij is van mening dat aan verzoeker geen subsidiaire bescherming kan worden verleend omdat het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk is afgenomen, dat het geweld begrensd is en dat gewone burgers niet de belangrijkste doelen zijn en dat er volgens de beschikbare informatie geen indicatie dat zich in Afghanistan een situatie voordoet waarin een burger door het enkele feit van zijn

aanwezigheid in het land het risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4 §2 van de wet van 15.12.1980.

Tegenpartij ontkent niet dat de algemene situatie en levensomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, maar meent dat de enige preciaire situatie van de algemene situatie op sociaaleconomisch en humanitair vlak niet onder de reikwijdte van de toepassing van artikel 48/4 2, b), van de wet van 15.12.1980.

Tegenpartij erkent dat een schending van artikel 3 EVRM kan worden toegelaten wanneer de preciaire levensomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of nalaten van actoren (staat of niet-staat) en dat er een reëel risico bestaat dat bij terugkeer verzoeker zich in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om in zijn basisbehoeften te voorzien bevindt, maar is van mening dat niet kan worden gezegd dat de preciaire sociaaleconomische situatie van Afghanistan aan het gedrag van actoren te wijten is, laat staan aan een opzettelijk handelen of nalaten van hun kant.

A. Veiligheidssituatie

Hoewel het geweldsniveau sinds de Taliban de macht overnamen is afgenomen, moet worden benadrukt dat deze veranderingen zeer recent zijn en dat de situatie in Afghanistan zeer onstabiel blijft.

Er zijn geen aanwijzingen dat de situatie zich zodanig heeft gestabiliseerd dat het risico voor een burger naar behoren kan worden beoordeeld op basis van artikel 48/4, lid 2, onder c), van de wet van 15.12.1980.

Uit het EASO-rapport van november 2021 blijkt namelijk dat:

[citaat https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf, p. 117]

Verder benadrukt dit rapport het feit dat:

[Ibid., p. 8-9]

Het EASO-rapport van april 2022 bevestigt dit:

[Ibid., p. 11]

Hierdoor moet rekening gehouden worden met het feit dat de situatie in Afghanistan sterk aan het veranderen is en dat momenteel niet met zekerheid kan worden gezegd dat een burger, louter vanwege zijn aanwezigheid in het land, niet het risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging voor zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4 §2 van de wet van 15.12.1980.

Een artikel van de website "RSF" dd. 20.02.2023 belicht versterkte mediaonderdrukking door de Taliban (stuk 6):

[citaat stuk 6 neergelegd door de verzoeker]

Media die de Taliban bekritisieren of hun acties tegen burgers belichten, worden daarom gearresteerd en vervolgd. De gegevens moeten dus met grote omzichtigheid worden geanalyseerd, aangezien de informatiebronnen gecensureerd zijn.

Bovendien meldt een artikel op de website "Le Monde" dat de Taliban in een crisis verkeert en dat er een splitsing is binnen de Taliban (stuk 7):

[citaat stuk 7 neergelegd door de verzoeker]

Dit artikel gaat over een pro-openheid factie die zich tegen de conservatieve meerderheid factie verzet. In geval van een crisis is de reactie van een autoritair regime meestal repressie. De situatie in Afghanistan is dus uiterst onstabiel en de veiligheidssituatie moet met grote omzichtigheid worden geanalyseerd.

In arrest nr. 270 813 van 31.03.2022 heeft RVV geoordeeld dat:

[citaat voormeld arrest]

Tegenpartij had dus moeten onderzoeken of er sprake was van persoonlijke omstandigheden van verzoeker die het risico van willekeurig geweld zouden kunnen vergroten. Noch uit de bestreden handeling, noch uit het gehoorverslag van verzoeker blijkt echter dat een dergelijke analyse door tegenpartij is verricht, aangezien er hierover geen vragen werden gesteld.

B. Sociaaleconomische en humanitaire situatie in Afghanistan

Afghanistan wordt momenteel geconfronteerd met een hongersnood. Volgens een verklaring van het Wereldvoedselprogramma van 25.01.2022 (stuk 2) :

[citaat stuk 2 neergelegd door de verzoeker]

Volgens een rapport van Human Rights Watch van 01.03.2022 (stuk 3)

[citaat stuk 3 neergelegd door de verzoeker]

De sociaaleconomische situatie in Afghanistan is dus alarmerend.

Tegenpartij betwist de algemene situatie en de moeilijke levensomstandigheden in Afghanistan niet maar is van oordeel dat deze situatie niet binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4 §2 b) van de wet van 15.12.1980 valt omdat deze situatie niet voornamelijk veroorzaakt worden door de actoren bedoeld in artikel 48/5 §1 van de wet van 15.12.1980.

Echter, in tegenstelling tot wat tegenpartij beweert, is de humanitaire crisis wel het gevolg van het handelen van specifieke actoren.

Ten eerste moet worden benadrukt dat er volgens het eerder genoemde EASO COI rapport van januari 2022 een groot gebrek aan informatie over de situatie in het land en over de bedoelingen van de Taliban is. De situatie blijft zeer onstabiel en we kunnen momenteel geen conclusies trekken over de situatie in Afghanistan en hoe deze zich in de toekomst zal ontwikkelen (p.8-9).

Veel journalisten werden geëvacueerd of moesten vluchten en de media stonden voor veel uitdagingen, waaronder een gebrek aan middelen en beperkingen op de mediavrijheid.

Bijgevolg werd het zeldzaam om te rapporteren over gebeurtenissen die buiten Kabul plaatsvonden (p.9-10).

Een aantal bronnen is gestopt met het publiceren of bijwerken van documenten die belangrijk waren voor de productie van COI over Afghanistan en in het bijzonder (p.11):

[citaat voormelde bron]

Op 18.9.2021 heeft de Afghaanse onafhankelijke mensenrechtencommissie in een verklaring laten weten dat zij haar functie niet kan vervullen omdat alle kantoren door Taliban-troepen bezet zijn.

De situatie in Afghanistan moet daarom met grote gematigdheid worden geanalyseerd.

Ten tweede wordt erkend dat de huidige crisis gedeeltelijk verband houdt met droogte, maar dat deze droogte politieke oorzaken heeft.

Afghanistan is namelijk een land waarvan de geografie niet erg bevorderlijk is voor de landbouw: slechts 12% van het land wordt als bebouwbaar beschouwd. Oorlogsperioden en invasies hebben echter veel landbouwinstallaties verwoest. Tegelijkertijd hebben massale bewegingen van gedwongen ontheemden en een gestage toename van het areaal dat voor de papaverteelt wordt gebruikt de voedselonzeekerheid verergerd. Tussen 2001 en 2021 verdrievoudigde het areaal voor de papaverteelt (stuk 4).

Voedselonzeekerheid is daarom een reeds lang bestaand probleem.

Bovendien werd na de machtsovername door de Taliban de internationale hulp, die veel Afghanen in staat stelde te overleven, afgesneden (stuk 5) :

[stuk 5 neergelegd door de verzoeker]

In deze context persen de Taliban voedsel en geld af van gemeenschappen en dwingen dorpelingen hen te voeden. Talibanbeleid berooft de meeste vrouwen van hun baan en degenen die nog kunnen blijven werken, krijgen hun salaris niet door de financiële crisis.

In tegenstelling tot wat tegenpartij beweert, is de huidige humanitaire crisis in Afghanistan dus duidelijk het directe en indirecte gevolg van specifieke acties van specifieke actoren.

In bovengenoemd arrest nr. 270 813 van 31.03.2022 was de RvV eveneens van oordeel dat niet kon worden uitgesloten dat de preciaire sociaal-economische en humanitaire situatie hoofdzakelijk te wijten was aan het gedrag van de Taliban.

Ten slotte heeft de RvV in bovengenoemd arrest geoordeeld dat als de humanitaire crisis in Afghanistan vergelijkbaar is met de situatie beschreven in het Sufi en Elmi-arrest van het EHRM en dus kan worden toegeschreven aan het optreden van (staats)actoren, deze situatie onder artikel 48/4, §2, b) van de wet van 15 december 1980 valt.

In dit arrest "Sufi en Elmi v. Verenigd Koninkrijk", oordeelde het EHRM dat het feit dat de droogte bijgedragen heeft aan de humanitaire crisis, niet voldoende is om de directe en indirecte verantwoordelijkheid van de partijen bij het conflict uit te sluiten.

Ze dringt met name aan op het feit dat de terroristische groepering Al Shabaab, die de controle over een deel van Somalië heeft overgenomen, de toegang tot humanitaire organisaties heeft geweigerd, waardoor de levensomstandigheden van de bevolking onder haar controle verder zijn verslechterd.

Het EHRM analyseerde het vermogen van verzoekers om in hun basisbehoeften te voorzien, alsmede de vooruitzichten op verbetering op korte termijn. Zij concludeerde dat er sprake was van een schending van artikel 3 van het EVRM en wees erop dat de helft van de bevolking voor haar voedselvoorziening afhankelijk was van humanitaire hulp en dat de humanitaire hulp uit verschillende regio's was teruggetrokken. De humanitaire crisis trof een kwart van de Somalische bevolking en dreigde op te lopen tot een derde.

De huidige situatie met de hongersnood in Afghanistan lijkt in veel opzichten op de situatie in Somalië in 2011.

De elementen waarop het Hof zich heeft gebaseerd om een schending van artikel 3 EVRM vast te stellen, zijn momenteel ook in Afghanistan aanwezig.

6. Conclusie.

Verzoeker heeft zich een "westerse levenswijze" eigen gemaakt en hij heeft zich ook de fundamentele westerse maatschappelijk normen en waarden geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit.

Verzoeker gedraagt zich als Belgen van zijn leeftijd: hij drinkt alcohol, hij heeft seksuele relaties met een vrouw buiten het huwelijk, hij gaat uit op feestjes, ... hij heeft gedragingen die volledig in Afghanistan verboden zijn.

Als hij terugkeert loopt hij het risico als "verwesterd" te worden beschouwd en niet aan de praktijken die in Afghanistan door de Taliban worden toegepast te voldoen, en loopt het risico te worden ontvoerd, gemarteld en zelfs gedood. Verzoeker maakt dus deel uit van een groep die het doelwit is van de Taliban vanwege het feit dat hij lange tijd in Europa heeft gewoond.

Bij het nemen van de bestreden beslissing en na een zeer beperkt onderzoek van verzoekers verhaal heeft tegenpartij in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur misbruik gemaakt van haar bevoegdheden door een beslissing te nemen zonder de individuele situatie van verzoeker in het geheel te hebben onderzocht.

Het CGVS heeft daarbij nagelaten de asielaanvraag in de zin van artikel 57/6 van de wet van 15.12.1980 ernstig en volledig te onderzoeken."

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- Persbericht van 25 januari 2022 van WFP (stuk 2);
- Uittreksel uit het rapport van Human Rights Watch van 1 maart 2022 (stuk 3);
- Artikel van de website "The Conversation" van 8 februari 2022 (stuk 4);
- Artikel van de website "Le Monde" van 7 januari 2022 (stuk 5);
- Artikel van RFS van 23 februari 2023 (stuk 6);
- Artikel van "Le Monde" van 14 februari 2023 (stuk 7);
- Attest van Mevrouw G. van 15 februari 2023 (stuk 8);
- Attest van Mevrouw R. van 3 maart 2023 (stuk 9).

2.1.2. In een aanvullende nota van 19 juli 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van Cedoca van 23 september 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van Cedoca van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul city. Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "Afghanistan: Targeting of Individuals" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport: "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De Raad treedt de commissaris-generaal integraal bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“Vooreerst is het geenszins aannemelijk dat de taliban jou en N.(...) het vervoer van de vaten met draden, die volgens jou geen normale vaten maar mogelijk bommen waren, toevertrouwden (CGVS, p. 11). Uit je verklaringen blijkt dat het de eerste keer was dat de taliban jou en N.(...) vroegen om iets te doen voor hen en voor zover jij weet had N.(...) geen banden met de taliban (CGVS, p. 13). Het CGVS merkt op dat het vervoer van bommen een belangrijke en delicate taak is, het is dan ook niet plausibel dat de taliban erop zouden vertrouwen dat N.(...) en jij, die toevallig op die plek passeerden en die nooit eerder samengewerkt hadden met de taliban, deze taak goed zouden uitvoeren en geen informatie zouden doorgeven aan de overheid of derden. De vaststelling dat de taliban deze taak opdroegen aan een chauffeur die een passagier, met name jou, aan het vervoeren was vermindert de geloofwaardigheid van je relaas nog verder. Een bijkomende getuige verhoogde immers nog het risico op het doorgeven van informatie. Gevraagd waarom de taliban jou en N.(...) deze belangrijke en gevaarlijke taak toevertrouwden, zei je slechts dat jullie het niet wisten, maar dat jullie niet konden weigeren (CGVS, p. 13).

Het is voorts weinig aannemelijk dat je vader jou nooit iets over zijn vasthouding door de taliban heeft verteld, zoals je beweert (CGVS, p. 12-13). Dat je niet wil horen over dat verhaal omdat je slechte herinneringen hebt aan Afghanistan is een weinig overtuigende verklaring hiervoor. Je zou via je familie immers wel gehoord hebben over de dood van N.(...), de bedreigingen na je vertrek e.d. Dat je vader enerzijds via je oom of de man van je tante je reis regelde zodat je op basis van je actuele vrees voor de taliban bescherming kon vragen, maar jou anderzijds geen verdere informatie gaf over zijn eigen vasthouding door de taliban, is weinig plausibel.

Je gebrekkige kennis over de drie gedode talibs tast de geloofwaardigheid van je asielrelaas verder aan. Je verklaarde dat ze diezelfde ochtend vermoord werden in Pirzada maar je weet niet door wie of hoe (CGVS, p. 13). Je kon verder niets vertellen over hun dood (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe je wist dat ze taliban waren zei je dat het duidelijk was, ze droegen namelijk Kalasjnikovs en hadden een motorfiets (CGVS, p. 10). Het CGVS merkt echter op dat het gebruik van een Kalasjnikov en een motorfiets in Afghanistan geenszins beperkt is tot de taliban. De namen van de drie gedode personen ben je vreemd genoeg nooit te weten gekomen, ook over hun familieleden weet je niets (CGVS, p. 10). Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd, je bent immers nog minderjarig, kan je jonge leeftijd je gebrekkige kennis niet vergoelijken. De families van de gedode talibs zouden immers jouw familie bedreigd hebben na je vertrek, er kan dan ook verwacht worden dat je familie meer te weten kwam over deze talibs en hun families en dat je familie jou deze informatie gaf, zeker gezien jullie wekelijks tot maandelijks contact hebben (CGVS, p. 5, 10).

Je verklaringen over bedreigingen na je vertrek door familieleden van de gedode talibs overtuigen voorts geenszins. Hoewel je eerder verklaard had dat er na je vertrek niets meer gebeurd was, zei je later dat de families van de drie gedode talibs elk apart bedreigingen zouden geuit hebben aan je familie, zo zouden ze een paar keer je vader of jongere broer benaderd hebben en ermee gedreigd hebben wraak te nemen en jou te vermoorden als je terugkeert (CGVS, p. 10-11, 13). Ze zouden jouw broer geslagen hebben, maar je maakte geen melding van andere vormen van repercussie ten aanzien van je familie (CGVS, p. 11). Dit is opmerkelijk, uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt immers dat bloedwraak, wat in Afghanistan voornamelijk voorkomt onder Pashtounen, extreem gewelddadig kan worden en gepaard kan gaan met moorden en dat er meestal wraak wordt genomen op de broers of andere directe mannelijke familieleden van de dader. Je gaf zelf ook aan dat familieleden in zo'n situatie over het algemeen lastiggevalen worden wanneer de dader zelf niet kan gevonden worden (CGVS, p. 14). Dat de wraak van de drie familie beperkt was tot mondelinge dreigementen aan je familie en het slaan van je broer is dan ook weinig aannemelijk en tast de geloofwaardigheid van je asielrelaas aan. Je verklaring dat je familie een bericht had ondertekend om te zeggen dat je gedood mocht worden is niet meer dan een blote bewering die je niet staft en kan het onaannemelijke verloop van gebeurtenissen na je vertrek niet verklaren.

Ook je verklaringen over de handelingen van de taliban na je vertrek tasten de geloofwaardigheid van je asielrelaas verder aan. Gevraagd of de taliban nog iets ondernomen hebben, antwoordde je aanvankelijk ontkennend (CGVS, p. 14). Meteen daarna zei je dat de taliban één keer je huis hebben doorzocht om te kijken of je terug was, met name na de deportatie van enkele personen van Turkije naar Afghanistan. Je voegde dan ook toe dat de taliban je familie blijven bedreigen over jou (CGVS, p. 14). Dit alles is opmerkelijk gezien je aanvankelijk gezegd had dat er na jouw vertrek niets meer gebeurd was (CGVS, p. 10). Wat er ook van zij, als de taliban het daadwerkelijk op jou gemunt hebben, is het weinig aannemelijk dat ze na je vertrek slechts één keer jullie huis doorzochten op zoek naar jou.”

Waar verzoeker verder nog wijst op zijn verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, het volgende.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd.

De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*” januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina*” betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan.

De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders.

Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *"Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z"*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *"Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk"* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28

juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker toont geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Bovendien brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken. *In casu* stelt verzoeker dat hij op 16-jarige leeftijd in België is aangekomen, dat hij sinds juli 2021 in België verblijft in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, dat hij naar school gaat, goed Frans spreekt, dat hij als leerling werkt in een restaurant en dat hij een Belgische vriendin heeft. Verder stelt verzoeker dat hij alcohol drinkt, uitgaat met vrienden, dat hij tijdens de kerstvakantie naar de kerk ging en kerstmis heeft gevierd met de familie van zijn vriendin. Ook verklaart verzoeker de vereisten van de islam niet strikt op te volgen, dat hij seksuele relaties heeft met zijn vriendin en dat hij te veel contact met de leden van zijn gemeenschap vermijdt omdat hij niet langer dezelfde waarden deelt als zij.

Met de elementen die verzoeker aanvoert, slaagt hij er niet in zijn verwestering aan te tonen. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn verwestering voornamelijk tracht aan te tonen met blote beweringen die hij op geen enkele manier staft. Verzoeker is volgens zijn verklaringen eind 2020 vertrokken uit Afghanistan. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al meer vijftien jaar heeft doorgebracht en in zekere mate gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verder heeft verzoeker nog een familiaal netwerk in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5). Bovendien blijkt dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en aanduidt moslim te zijn (DVZ-Verklaring 14 oktober 2021, stuk 5, p. 6-13). De Raad wijst aldus op de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier: “*Je stelt voorts dat de taliban jou als ongelovige zouden beschouwen en je zouden vermoorden als ze zouden weten dat je hier verblijft, met name omdat je veranderd bent in je leven en hier op dezelfde manier als Europeanen leeft (CGVS, p. 14-17). Aanvankelijk had je in België de gewoonte je tijd door te brengen met Afghanen op Afghaanse wijze, maar sinds vorig jaar breng je je tijd door met Belgen, vooral meisjes, heb je een Italiaans vriendinnetje, intussen heb je wijn gedronken op een Afghaans feestje op school, ben je in een kerk geweest, draag je andere kledij en denk je niet meer zoals je in Afghanistan dacht. Nader bevraagd toon je echter niet aan dat deze zaken deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin blijkt er sprake te zijn van een diepgewortelde wijziging in jouw politieke en religieuze overtuigingen.*”

Zo ging je naar de kerk met je school en met de familie van je vriendinnetje, dit kadert in de kerstperiode en voor een bezoek en houdt geen verband met je religieuze overtuiging. Gevraagd of je jezelf nog als moslim beschouwt, antwoordde je met overtuiging “zeker” (CGVS, p. 16). Je verklaarde dat je tot nu toe niet bidt in België, maar dit is louter omdat je niet veel tijd hebt door je studies en omdat je in Herbeumont niet naar een moskee kan gaan (CGVS, p. 6). Met betrekking tot seksuele relaties met meisjes voor het huwelijk, relaties met niet-moslim vrouwen en het drinken van alcohol verklaarde je dat deze zaken verboden zijn volgens de islam, maar dat het voor jou niet uitmaakt, zonder verdere motivering (CGVS, p. 16). Dat je veel tijd doorbrengt met studeren, met je vriendinnetje en Belgen en dat je contacten met Afghanen in het opvangcentrum daardoor beperkt zijn volstaat niet om aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen (CGVS, p. 16). Er dient overigens opgemerkt te worden dat het merendeel van je publieke interacties op Facebook met Afghanen zijn en dat deze in het Pashtou zijn, wat jouw verklaring over beperkte contacten met Afghanen relativeert (zie afdrukken en vertalingen van je Facebookprofiel toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts wordt je profielnaam op Facebook gevolgd door de benaming “keizer van Ghazni”, wat vraagtekens oproept met betrekking tot je vermeende verwestering. Gevraagd of je ooit negatieve reacties ontving op Facebook, antwoordde je bevestigend en zei je dat je vrienden “wat doe je?” schreven (CGVS, p. 15). Een Afghaan zou “smakelijk” geschreven hebben als reactie op je profielfoto waarop jij en je vriendin te zien zijn, die overigens na je onderhoud vervangen werd door een foto waarop enkel jij te zien bent (CGVS, p. 15-16). Dergelijke reacties kunnen echter bezwaarlijk wijzen op ernstige conflicten met andere Afghanen als reactie op jouw gewijzigde gedrag. Wat betreft je kledij dient het volgende opgemerkt te worden. Je droeg tijdens je persoonlijk onderhoud een pak en een hemd en je verklaarde dat je in Afghanistan meteen vermoord zou worden als je er dezelfde kleren zou dragen, je zei ook dat iemand met een broek in jouw dorp als ongelovige zou worden beschouwd (CGVS, p. 16-17). Aangaande jouw kledingstijl, dient echter opgemerkt te worden dat een eventuele aanpassing van jouw kledingstijl aan de in jouw land van herkomst geldende normen en gewoontes niet kan beschouwd worden als een inbreuk op jouw fundamentele rechten. Hetzelfde geldt voor het drinken van wijn. Je kan geen overtuigende redenen noemen waarom je je niet meer zou kunnen aanpassen aan de gewoontes en de cultuur van het land waar je bent opgegroeid en een groot deel van je vormende jaren doorbracht – je was immers ruim 15 jaar oud bij vertrek uit Afghanistan, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen - en waar je familie hebt. Uit je verklaringen blijkt voorts dat je familie geenszins extreem conservatief is, zo gaan ze ermee akkoord dat je een relatie hebt met je vriendinnetje (CGVS, p. 16). Met betrekking tot de verklaringen van je voogd dat je snel integreerde en Frans leerde, dat je veel tijd doorbrengt met je vrienden en vriendinnetje en dat je met hem zonder taboes over allerlei zaken spreekt (CGVS, p. 18-19) en het document van je school waarin vermeld staat dat je snel leert en dat je je goed integreert, dient opgemerkt te worden dat deze elementen op een zekere integratie wijzen maar geen objectieve aanwijzing inhouden voor jouw bewering als zou je zijn verwesterd of als dusdanig worden gepercipieerd. Uit je verklaringen blijkt niet dat je bij terugkeer naar Afghanistan in de kijker zou lopen. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Het volstaat niet om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden (zie infra).”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO “*Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*”, december 2016, p. 109).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Ghazni.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker roept geen persoonlijke omstandigheden in die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP